

הלכות גדולות סוף הלכות גיטין

(שם פט.) ממזרת אין חוששין לה היכי דמי, כגון דקאמרי הלך בעלה למדינת הים וזניא והוה לה ברתא לא חיישינן דאמרינן דילמא אתא בעלה בצינעא בליליא ושימש כהווא מעשה דאבוב דשמואל דאתא בשם ושימש, ומאי טעמא הוה חכים דכי אזל אבוב דשמואל למערבא אשכחתי מדינתא דהוה ידעה בלישנא דציפורי אמרה ליה אודקיק לי ואנא יהיבנא לך כך וכך וזוי משום דהוה ידעה דנפיק מיניה גברא רבה, ערק מינה והדר אתא בשם ההוא ליליא לגבי דביתהו ואיזדקיק לה והדר אזל, לסוף אישתמעת מילתא דמיעברא אתיוה לבי דינא אלקיוה, אמר שמואל בכרסה דאימיה איכוף רישאי דילמא מטאי לי רישא דשוטא וכאיב לי, כף רישיה בכרסה דאימיה ומטייה ריש שוטא. קל"ז (שם ז.)

גמ' ברכות יט.

איכפת להו איני והא אמר רב פפא חד אישתעי מילתא בתריה דמר שמואל ונפל קניא ממללא ובוזא לארנקא דמוחיה שאני צורבא מרבנן דקודשא בריך הוא תבע ביקריה

ברכת אהרן על ברכות

[קמט] דף י"ט צגו' חד אשחצי מילחא צהרי' דמר שמואל ונפל קניא ממללא ובוזא לארנקא דמוחיה שאני צורבא מרבנן דקודשא בריך הוא תבע ביקריה דמר שמואל עוכה קלח שזה האיש דבר קרה על שמואל צהרי' עכין ידוע, ולפענך דרך השפעה דזה האיש ה' מדבר בגטות שמואל צנוע להורחו ולידחה, כי כידוע לידת שמואל הייתה דרך פלא כמ"ס. החופ' בקידושין ע"ג ע"א ד"ס מ"א שאני ה' צמדינת הים וצא ע"י שם ושמש והוליד את שמואל. ועיין צהרי' ה' גיטין שהיה דכשנעצרה אמו של שמואל אחיה לציד וללקות ע"י שם וצליק לא חסדו אחיכ בניו שמואל חכמים רעים ע"י פריס הנעלמים חמדי צכל עת וצכל מקום שהחליפו פריסם להוליד עליז למד דאורחו לא הייתה חיו נקדושה וכאשר נקל לטעור דעתו שקראו לאביו צסם אבוב דשמואל ה' גיט' מפתח זה כדי להכות על קדקד המדצרים. עליו קרה כחילו ה' חיו חשש נעם על לידתו. (ועיין צהרי' ע"ג ע"א ד"ס מ"א שאני דגם זה האיש הנחמד צס"ס שהרסר אחרי שמואל ה' אחד מהם וקניא הש"ס דהקציה צכצודו וצנלמו חצו ציקרי' דשמואל חס החטף. שקל למערפס' :

תשובות הגאונים שערי תשובה סי' יח

בשם רב האי גאון

סימן יח וטעמא דאבוב דשמואל למה לא נקרא בשמו אחר כי אביו של שמואל הלך בסחורה למקום רחוק לימים מלאה אותו מדיח אחת שהיתה יודעת בלשו' העופ' וחצתו לדבר עבירה ונחזה לו חלק ככרי כסף ואמר לה למה ח"ל שמעתי כי בזה הלילה חוליד בן שלא יהיה כמוהו בחכמה וכששמע זה הלך בקפילה הלילה לביתו וידע את אשתו ונחצרה ושב לדבר בקפילה וכשבא הדבר לב"ד האקוה וילדה בן ונקרא שמואל ואח"כ בא אביו והעיד עליו והיה שמואל אומר אני ידעתי כשלקו את אחי והכניו צ"ד ברעעה על ראשי ומקום הרעעה ניכר בראשי שפגעו אותו ועל זה היו קורין אותו אבוב דשמואל להודיע לכל כי אביו היה :

תולדות תנאים ואמוראים

אבא בר אבא אבוב דשמואל הכהן

את שמואל, ובלי ספק המעשה הזאת נודעה בכל ארץ בבל, ולכן קראוהו בשם אבוב דשמואל להודיע לכל כי הוא אבי שמואל ואמו חפה מפשע.